

מונה ליזה, לאונרדו דה וינצ'י 1507

לאונרדו דא וינצ'י היה איש אשכולות מתקופת הרנסנס. צייר, פסל, אדריכל,

תכנן מכונות רבות שהוצאתן לפועל התרחשה רק לאחר מאות שנים.

כמו מסוק, עדשות מגע ועוד...

יצירתו ה"מונה ליזה" נחשבת כיצירת מופת וכאחת היצירות המפורסמות בעולם.

למה?

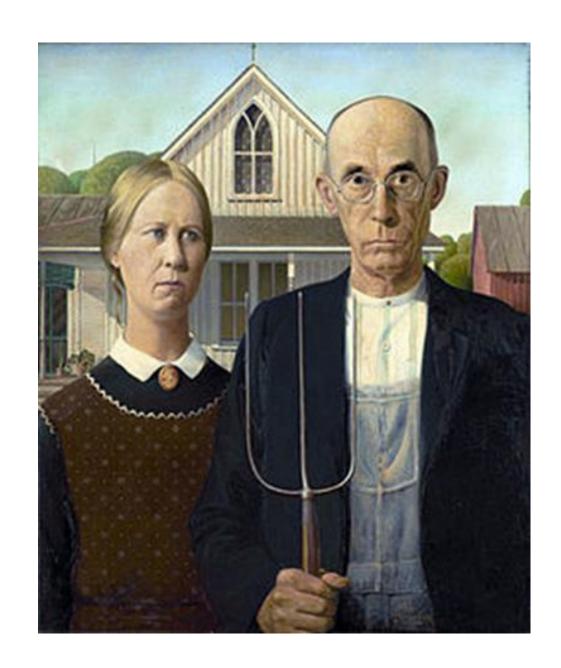
זו שאלה שנשאלת כבר 500 שנה. ככל הנראה רק בזכות האמן המפורסם. ולא בזכות ייחודיותה של היצירה עצמה.

אוי, מה קרה למונה ליזה?

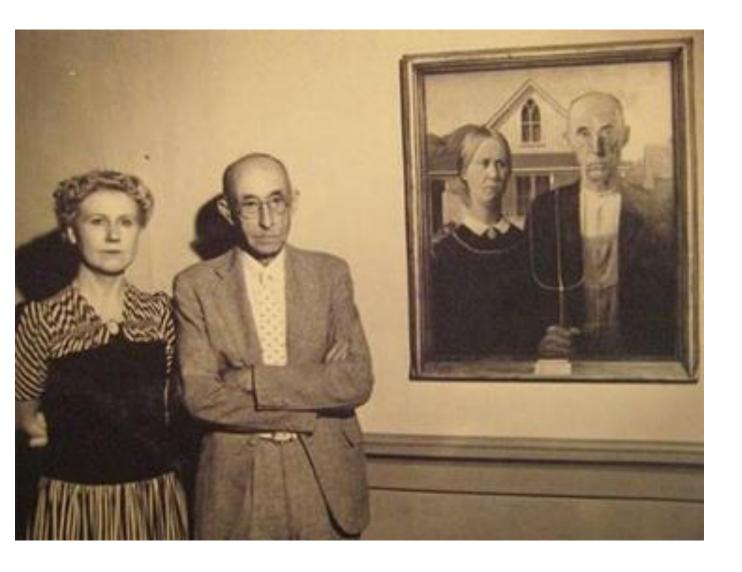
מסתבר כי למרות שהמוזיאון המרכזי של פריז (הלובר נסגר למבקרים) מונה ליזה חלתה. וכ"מסטרפיס" אף הצליחה להשיג מספר גלילי נייר טואלט. למרות נדירותם.

> אולי נוסיף לרשימת התפילות: מונה (המכונה ליזה) בת לאונרדו

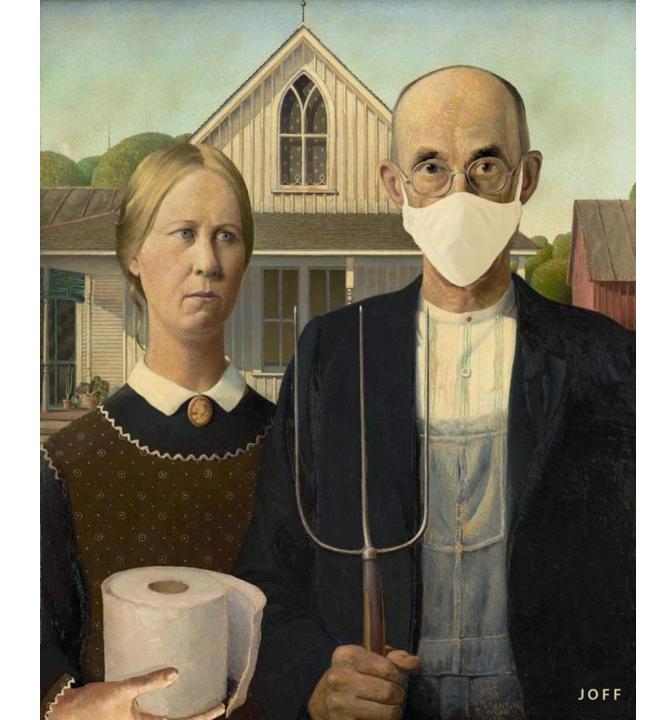
אמריקן גוטי האמן- גרנט ווד, 1930, שמן על עץ, 74 ס"מ∖62ס"מ.

אמריקן גותיק הוא ציור מאת גרנט ווד משנת 1930, ששמור באוסף מכון האמנות של שיקגו. ווד צייר את הציור בהשראת קוטג' שעוצב בסגנון "גותיקת הנגרים", זרם באדריכלות התחייה הגותית, בעל חלון עליון ייחודי ומאפיין.[1] לצד הקוטג', הוא צייר "אנשים מהסוג שסברתי שמתאימים לגור באותו בית", לפי דבריו. הציור מציג איכר לצד בתו, רווקה זקנה.

ביצירת הציור שימשו עבור ווד כמודלים אחותו ורופא השיניים שלו. האישה לבושה בסינר העשוי בסגנון אופייני לארצות הברית של המאה ה-19, והזוג מאופיין באלמנטים המזכירים תפקידים מסורתיים של גבר ואישה – הקלשון שבו אוחז הגבר מסמל עבודת כפיים, והפרחים ברקע כתפה הימנית של האישה רומזים לביתיות.

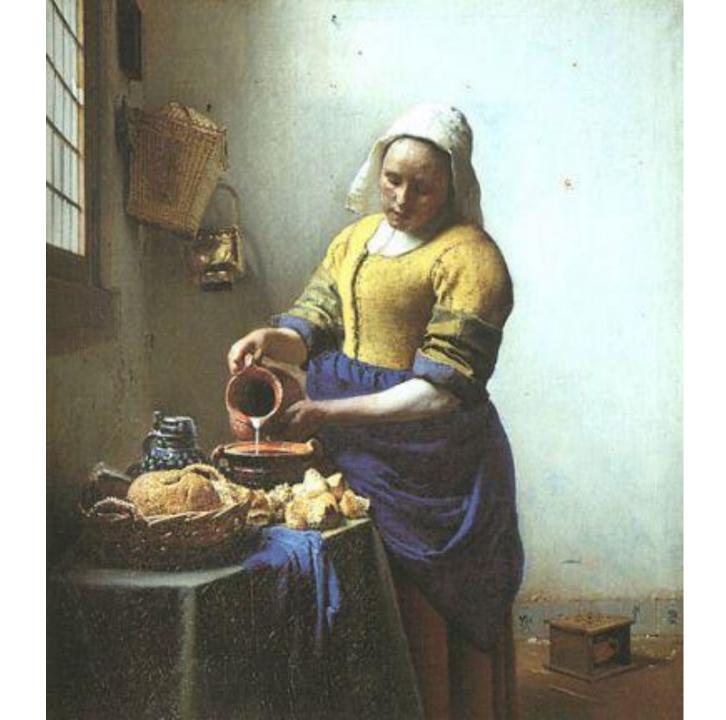
זהו אחד הדימויים המוכרים ביותר במכלול האמנות האמריקאית של המאה ה-20, ואחת מהעבודות שהיו למושא הפרודיות המרובות ביותר בתרבות הפופולרית של ארצות הברית.

קורונה או לא.

יש לך בת החיל הדואגת לך באספקת כל הנדרש למצב הנוכחי.

!הי, גברת, אל תדאגי כל כך

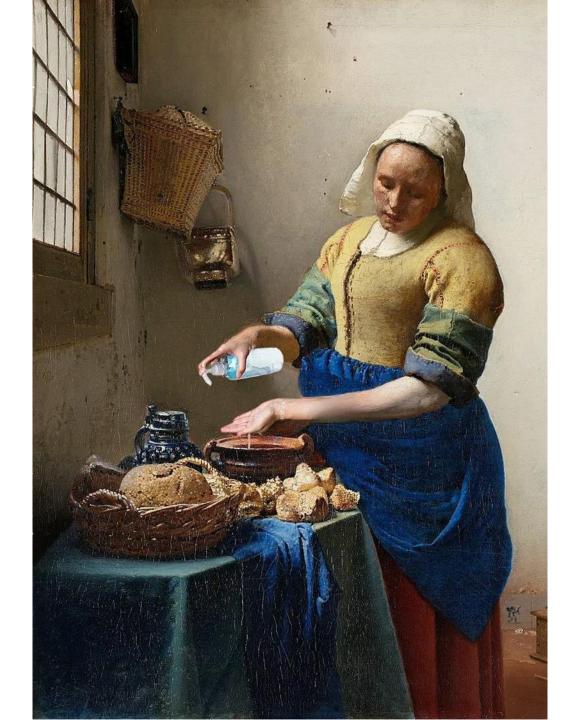
מוזגת החלב, יאן ורמיר 1665

ורמיר, צייר מפורסם מתקופת הבארוק. ציוריו מלאי חן, קשת גוונים רחבה יחסית לאותה תקופה.

רוב דמויותיו עסוקות בפעולה כל שהיא תוך כדי הציור. המעניין כי כ ליצירותיו (למעט 2) צוירו באותו החלל. באותו החדר.

עם שינוי תפאורה בהתאם לנדרש.

ביצירה זו נראית שפחה בלבוש פשוט יחסית, כיסוי ראש, עוסקת בארגון ארוחה. ובמזיגת החלב לקערה.

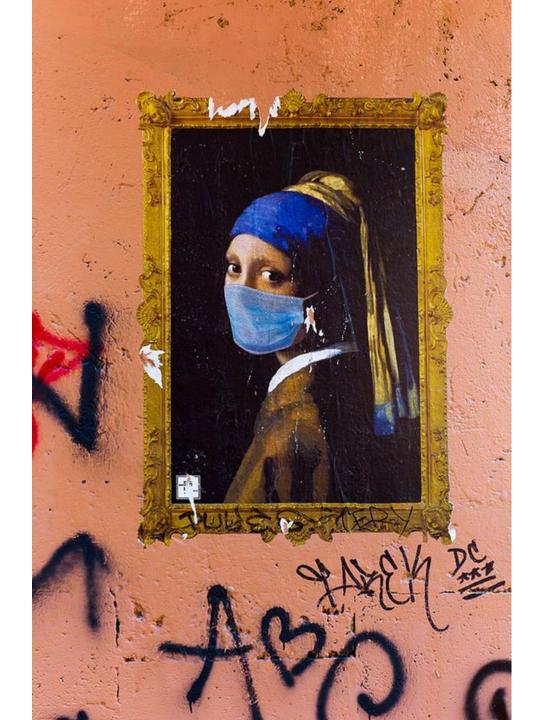

אותה השיפחה, אותו הלבוש. אך ראו מה היא שופכת במקום חלב!

נערה עם עגיל פנינה, יאן ורמיר, 1665

אותו האמן. ניתן לראות שזו אותה פלטת צבעים כמו במוזגת החלב (אם כי מעט קודרת) העגיל מחזיר ברק אור. ויש האומרים כי את העגיל הוסיפו מאות שנים לאחר הציור המקורי..

הנערה העדינה הפכה להיות פוסטר בשילוב גרפיטי על קיר טיח.

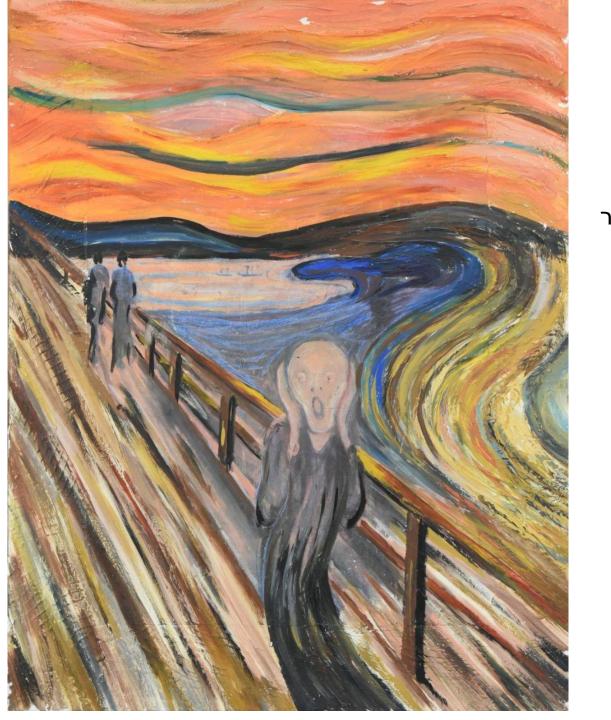
למרות המצב, מקפידה על חבישת מסיכה. כל הכבוד!

יצירה זו צויירה בהשראת יצירה מפורסמת של אמן אמריקני מעין "שלום בינלאומי" - הקורונה איחדה את כולנו.

והרי הקורונה לא הבדילה בין אירופה\ארצות ערב\
ימין ושמאל- ופגעה בכולנו.
אבוי לשלום מסוג זה...

חוץ מזה שיצירה זו קצת אנטישמית. תמצאו למה...

הצעקה, אדוארד מונק, 1893

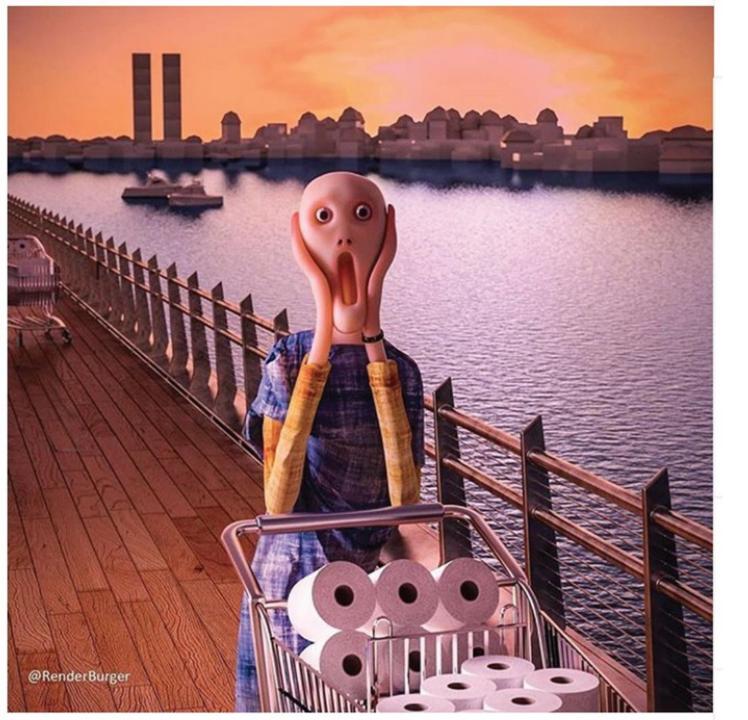
הצעקה נוצרה על ידי האמן הנורווגי אדוורד מונק. הסדרה מציגה דמות אדם המצוירת בקווים מופשטים וניצבת על גשר

עץ על רקע הפיורד של אוסלו,

העיניים החלולות והפה הפעור נחשבים בעיני רבים לזעקה אילמת כנגד החיים המודרניים. רבים רואים בציורו של מונק את אחד הסמלים החשובים של המאה ה-20 המבטא חרדה.

"הלכתי לאורך שביל עם שני ידידים - השמש נטתה לשקוע - לפתע האדימו השמים כדם - עצרתי, כוחי תש, ונשענתי על הגדר - היה דם ולשונות אש מעל הפיורד הכחול-שחור ומעל העיר - ידידיי הוסיפו ללכת, ואני עמדתי שם רועד מחרדה - וחשתי צעקה אינסופית עוברת בטבע."

תיאור זה הביא כמה פרשנים לסברה כי הדמות בתמונה אינה זועקת אלא מגיבה בייאוש לזעקה העוברת בטבע.

עומדת כאן כבר 6 שעות! לא! זה לא יאומן התור הזה! אנחנו בארצות הברית או בברית המועצות??

> מה כבר ביקשתי ? לגשת לקופה המהירה עם מוצר אחד. בסיסי. בלבד!

> > (שמנה לב: למה נהפכו שתי האנשים ושתי הסירות מהיצירה המקורית)

מה מקור מנהג התחפושות?

האם התחפושת היא מנהג יהודי? האם הוא ייחודי לחג הפורים? ממש לא.

המנהג לא כתוב לא בדברי חז"ל ואף לא הראשונים.

מקור מנהג ההתחפשות בפורים, הוא במאה ה-12, ביהדות איטליה, שהושפעה מהנוצרים באיטליה שנוהגים לערוך קרנבל הוא פסטיבל תחפושות וריקודים בהשתתפות הקהל.

כמובן עם השנים נוצק למנהג זה תוכן יהודי.

הדבר אינו מפתיעה בהתחשב בעובדה כי בקהילות איטליה העשירות היתה השפעה ישירה מהנוצרים. הדבר ניכר בעיטור כתובות באיורים שלא היו מקובלים בישראל ואף חריטת דמות הנפטר על גבי המצבה.

ברקע, רקמות של נשים יהודיות מאיטליה!

